

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119201523
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119201523.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobcu: B. X. X. G. Q., so sídlom B. O. X, XXX XX X., G. J., konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom B. X. X. G. Q., pobočka zahraničnej banky, so sídlom A. X, B., IČO: XX XXX XXX, práv. zast. T. A. P. F. C. s.r.o., so sídlom V. XX, B., proti žalovanému: F. X., trvale bytom A. X/XX, K., o zaplatenie 274,68 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. februára 2020, č. k. 14Csp/18/2019-72, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a v závislom výroku III. **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovanému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie v časti o zaplatenie 0,91 eur a úroku vo výške 22 % ročne zo sumy 249,46 eur od 03.03.2016 do zaplatenia, výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III. žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 275,59 eur s príslušenstvom od žalovaného na tom základe, že jeho právny predchodca uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu, pričom žalovaný ju porušil tým, že úver riadne a včas nesplácal, následkom čoho dňa 02.03.2016 právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom žalovaný tento dlh nezaplatil. Súd v prvom rade preskúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu na podanie žaloby, pričom dospel k záveru o jej danosti. Žalobca v priebehu konania vzal čiastočne žalobu späť, preto súd prvej inštancie v tomto rozsahu konanie zastavil (výrok I.). Následne súd posúdil zmluvu o úvere, či obsahuje povinné náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Dospel k záveru, že ich spĺňa všetky. Ďalej sa súd zaoberal, či nárok žalobcu je vymáhateľný podľa § 54a Občianskeho zákonníka. Keďže veriteľ mohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), splatnosťou splátky splatnej 15.09.2015 (ktorú ako splátku, od ktorej odvodzuje svoje právo zosplatiť úver, uvádza žalobca vo vyjadrení zo dňa 15.05.2019), ktorú, ako vyplývalo súdu z predloženého výpisu z úverového účtu žalovaného, už žalovaný pred zosplatením neuhradil, začala plynúť trojročná premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplateného dlhu, ktorá uplynula dňa 15.09.2018. Pokiaľ žalobca právo na zaplatenie zosplateného dlhu žalovaného zo zmluvy uplatnil žalobou podanou na súde až dňa 19.02.2019, je jeho nárok premlčaný, nakoľko sa premlčuje v 3-ročnej premlčacej dobe podľa Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu súd nemohol žalobcovi priznať premlčané právo a žalobu zamietol ako nedôvodnú. O trovách konania rozhodol podľa §§ 255 ods. 1 a 256 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Uviedol, že v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného vyhlásil dňa 02.03.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Poukázal na to, že z § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pri plnení dlhu v splátkach vzniká veriteľovi právo na zosplatnenie dlhu v celej výške len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Toto zákonné ustanovenie predstavuje právo veriteľa, nie jeho povinnosť. Na § 565 Občianskeho zákonníka nadväzuje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s požiadavkou na povinnosť upozorniť spotrebiteľa na možnosť zosplatnenia dlhu. Mal za to, že súd sa nesprávne vysporiadal so splnením podmienok upravených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súd nemohol mať za preukázané upozornenie žalovaného ako spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky. Žalobca súdu nepredkladal výzvy, ktorými by upozornil žalovaného na možnosť predčasného zosplatnenia spotrebiteľského úveru splatného v mesačných splátkach. V prípade nepreukázania splnenia podmienok na mimoriadne zosplatnenie dlhu tak súd nemohol mať dokázané, že by došlo k splatnosti celého dlhu z dôvodu neuhradenia mesačnej splátky splatnej k 15.09.2015 a že od tohto dátumu by mala plynúť trojročná premlčacia doba. Z dôvodu, že z dôkazov vykonaných v konaní nemohol súd dospieť k záveru o zročnosti celého dlhu k 15.09.2015, je potrebné v zmysle prvej vety § 103 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že premlčacia doba sa počíta odo dňa zročnosti jednotlivých splatných splátok. Žaloba bola doručená na súd dňa 19.02.2019, t. j. v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka si svoj nárok uplatnil v zákonnej trojročnej premlčacej dobe minimálne v rozsahu splatných mesačných splátok od 15.03.2016. Vzhľadom k týmto skutočnostiam sa nestotožnil s rozhodnutím súdu, ktorým žalobe v napadnutej časti nevyhovel, a bol toho názoru, že súd mal správne priznať žalobcovi uplatnený nárok minimálne v rozsahu sumy 206,22 eur s príslušenstvom, predstavujúcu istinu splatnú po 15.03.2016 spolu s úrokom z omeškania. Uplatnil si trovy odvolacieho konania. Vzhľadom k uvedenému žiadal odvolací súd, aby zrušil rozhodnutie v napadnutej časti a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

3. K podanému odvolaniu sa písomne žalovaný nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie treba v napadnutom rozsahu, vo výroku II. a v závislom výroku III. o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. odvolaním napadnutý nebol, preto je v tejto časti právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

6. Podstatou odvolacieho konania bolo preskúmať, či žalobca zosplatnil úver žalovaného z dôvodu neuhradenia splátky splatnej ku dňu 15.09.2015. V podanom odvolaní totiž žalobca zastával názor, že nepreukázal splnenie podmienok na zosplatnenie dlhu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a preto súd nemohol mať za preukázané, že by vôbec došlo k zosplatneniu dlhu. Bol toho názoru, že premlčacia doba sa musí v takomto prípade počítať odo dňa zročnosti jednotlivých splatných splátok.

7. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie sám tvrdil, že vyhlásil predčasnú splatnosť úveru pre nezaplatenú splátku splatnú k 15.09.2015 (vyjadrenie žalobcu z 28.06.2019, č. I. 45 spisu). V zmysle § 151 ods. 1 CSP platí, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Nesporné skutkové tvrdenia si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí. Nebolo preto povinnosťou súdu prvej inštancie skúmať, či žalobca vyhlásil splatnosť úveru pre nezaplatenú splátku splatnú ku dňu, ktorú sám označil a nebola účinne popretá táto skutočnosť žalovaným. Preto v tejto odvolacej námietke žalobcu vidí odvolací súd účelovosť.

8. Súd prvej inštancie potom správne posúdil otázku premlčania nároku žalobcu, keď ustálil začiatok plynutia premlčacej doby od splátky, ktorú žalobca sám označil ako splátku, pre ktorú vyhlásil predčasnú splatnosť úveru (tento záver zodpovedá aj judikatúre odvolacieho súdu, napr. rozhodnutiu zo dňa 14.11.2019, sp. zn. 17Co/80/2019).

9. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil v napadnutom výroku II. a v závislom výroku III. o trovách konania (§ 387 ods. 1 CSP).

10. V odvolacom konaní mal plný úspech žalovaný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V konaní mu však žiadne trovy nevznikli, preto odvolací súd rozhodol o nepriznaní nároku na náhradu trov odvolacieho konania žalovanému.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).